

REDACTIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia,
BRAȘOV, piața mare Nr. 30.
Scrisorile nefrancate nu
se primesc. Manuscrisurile
nu se retrimit.
INSERATE se primesc la AD-
MINISTRAȚIUNEA în Brașov și la
următoarele Birouri de anunțuri:
In Viena: M. Dukas Nachf.
Max. Augenthaler & Emeric Leuner.
Heinrich Schalek. Rudolf Mosse.
A. Oppelke Nachf. Anton Oppelke.
In Budapesta: A. V. Goldber-
ger, Ekatoin Bernat. In Ham-
burg: Maroly & Liebmann.
PREȚUL INSERȚIUNILOR: o se-
riă garmond pe o colonă 6 or.
și 30 or. timbru pentru o pu-
blicare. — Publicări mai dese
după tariful și învoială.
RECLAME pe pagina a 3.a o
seriă 10 or. sau 30 bani.

GAZETA TRANSILVÂNIEI.

A N U L I X I

„GAZETA“ iese în fiecare zi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminică 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 8 franci.
Se primumeră la toate ofi-
ciile poștale din țară și din
afară și la d-nii colectori.
Abonamentul pentru Brașov
Administrațiunea, Piața mare,
Târgul Inului Nr. 30, etajiu
I.: Pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr.
Cu dusul în casă: Pe un an
12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei
luni 3 fl. — Un exemplar 5 or.
v. a. sau 15 bani. — Atât abo-
namentele cât și inserțiunile
sunt a se plăti înainte.

Nr. 120.

Brașov, Mercuri 3 (15) Iunie.

1898.

Vărsarea de sânge din Dol.

II.

Tot mai mult iese la lumină, că țărâna română din Dol a fost măcelărită de gendarmii puși la dispoziția proprietarului ungar Bereczky fără de nici o vină.

Din diferitele raporturi, între care cele mai multe sunt chiar din isvor unguresc, rezultă, că sătenii din Dol au lucrat în conștiința dreptului lor, ba chiar pe baza unei învoeli anterioare, ce au avut-o cu proprietarul, când s'au hotărât a-și mână vitele la pășune pe hotarul lui, după Rosalii. Dintr'un raport, ce-l primește „Egyetértés“ cu data de 9 Iunie, când a sosit comisia trimisă să cerceteze cazul, reese chiar, că țărâni din Dol s'au purtat foarte liniștit, că de bună voie au promis, că vor depune zălog pentru vitele lor, pe care proprietarul cu orice preț voia să le închidă. Ei s'au rugat, ca să nu li-se închidă toate vitele în curtea mică a proprietarului, ca să nu se împungă unele pe altele, ori să se bolnăvescă, dér proprietarul n'a ținut seamă de rugărilor și a împințat pe gendarmii să eșecute voiața lui.

În același raport se dice, că într'aceia între unul dintre țărâni și proprietar s'ar fi iscat o certă și c'ar fi fost ofensat în măsură mai mică și unul din gendarmii, ér acesta ar fi cauzat îngrozitoarea nenorocire.

De aici se vede, că în realitate n'a fost nici un motiv, pentru ca gendarmii să facă us de arma lor, ci, după cum spune un raportor român, a ajuns, ca să se adune în număr mare poporul pentru a protesta în contra volniciei procederi a proprietarului, pentru ca acesta să comandeze formal gendarmilor a da foc în omeni și în vite.

Și, ceea ce este culmea violenței, nedreptății și abuzului, acei gendarmii n'au avut alt lucru, decât să asculte de comanda unui om privat, cel mai mult interesat în cestiune și plin de ură și de patimă față cu poporul.

Se pretinde acum, ca scusă, că solgăbirul „s'a cam grăbit“ cu dispoziția de a trimite gendarmii la cererea proprietarului, și că el ar fi cerut, ca gendarmii să se prezente la fața locului dimpreună cu notarul din Topa-Sâncraiu, dér gendarmii au încungiuurat pe notarul de cerc, care locuia prea departe și, dimpreună cu proprietarul acuzator, și-au săvârșit opera nenorocită cu încungiuurarea chiar și a primăriei comunale. Și au săvârșit-o așa, încât însuși judele comunal a fost cel dintâi între cei trei morți.

Póte fi în mod mai flagrant caracterisată estrema sălbătăciă a procederei, decât prin faptul, că până astăzi, șese zile după vărsarea de sânge dela Dol, nu se scie, care a fost motivul ne mai pomenitei crudi săvârșite de gendarmii și decât în genere a fost vre-un motiv pentru fapta barbară, ce au săvârșit-o?

Se nasce acum întrebarea, cum

vine, că solgăbirul se grăbesce așa de mult de-a da asistență de gendarmii în contra țărânilor români? De ce nu se întâmplă asemenea lucruri când sunt la mijloc țărâni unguri? Óre în cazul acesta din urmă solgăbirul dela Hida tot așa ar fi lăsat viața ómenilor la discreția gendarmilor și a celui ce i-a pîrșit?

Până acum cel puțin un asemenea cas nu s'a întâmplat față cu Ungurii și numai motive grave au făcut să se folosescă ici-colo gendarmii de armele lor. Nicî chiar împotriva socialiștilor nu s'a procedat atât de crud și volnic. Numai când sunt Români la mijloc, ca la Mehadica, la Feldru etc. se desfășură atâta cruđime și autoritățile se grăbesce așa de curând a mobilisa gendarmeria.

É trist și dureros a-o spune, dér este adevăr, ca „Valahul“, ca cetățen de a doua mână, cum e privit în tóte, nu e luat în seamă nici atunci, când e în joc viață și mórte.

Dér în fața celor ce se petrec mai ales cu țărâni români se mai impune înoă o întrebare gravă: decât gendarmilor nu li-se dá chiar avisul de-a fi cât mai fără cruđare față cu Români, ca cu atât mai mult să bage gróză în popor?

Din multele casuri întâmplate mai ales în anii din urmă trebuie să conchidem, că în adevăr avem de-a face aici cu o metodă sistematică de-a lăți teróre între Români. Scim, că tot sub cuvânt că e pericol de-a se răsvrăți țărâni români din Ardeal, gendarmeria a fost în mare măsură înmulțită și i s'au dat ordinele cele mai stricte, mai ales din timpul, când era ministru de interne Hieronymi.

Au voit printr'asta, de sigur, nu să apere liniștea și ordinea publică, care n'a fost nicî-odată amenințată, ci să ne terorizeze poporul nostru, ca să nu mai cuteze a-și apăra și esercita nicî dreptul său cel mai învederat, decât acesta nu este pe pofta celor dela putere.

Casul dela Dol ne înfățișează superlativul disprețului și al desconsiderării, cu care se pórtă în cea mai mare parte autoritățile administrative față cu poporul român, care în orice mișcare a sa este bănuít de-a fi numai instrumentul orb al presupusei „agitații dușmane statului ungar“.

Casul revoltător dela Dol trebuie să dea mult de gândit nouă Românilor și nu mai puțin adversarilor noștri. Unde vor ajunge lucrurile, decât vor fi împinse mai departe în direcția acesta?

Români bucovineni și cestiunea națională.

„Patria“, organul partidului național român din Bucovina, se ocupă în numărul dela 12 l. c. într'un prim articol cu distingerea baronului Vasilco de către A. S. I. Archiducele Francisc Ferdinand de Este prin faptul, că Alteța Sa a cerut, ca baronul Vasilco să-i fiă prezentat.

Organul român din Cernăuți

dice, că această atențiune din partea Archiducelui, chiămat odată a conduce destinele imperiului Habsburgilor, „constitue un moment de cea mai emiuentă importanță pentru Români bucovineni, căci tocmai în zilele acestea a fost deputatul nostru centrul celor mai infecte injurii din partea pressei maghiare, fără deosebire de colorit politic“. După acesta organul fraților noștri bucovineni continuă ast-fel:

Pentru Maghiari, cari în grandomania lor cred deja, că dênșii constitue centrul monarhiei, că dênșii sunt singurii susținători ai ordinii în lăuntru și a prestigiului în afară — au venit cuvintele d-lui br. Vasilco, ca un fulger din senin. Ér chiotul Maghiarilor a fost cu atât mai intensiv, cu cât deputatul nostru i-a nimerit tocmai acolo, unde-i dóre mai mult, demascându-i drept un element, care periclitază bunele relațiuni ale monarhiei cu statele vecine și prin urmare periclitază prestigiul și viața monarhiei.

N'avem deci să ne mirăm, decât vedem întréga pressă maghiară revoltată contra adevărului, regalând în termenî imprumutați dela gura cortului pe d-l br. Vasilco. Cu atât mai mare a fost însă satisfacțiunea, când tocmai în aceste zile do-
reșce A. S. I. Archiducele Francisc Ferdinand să vadă pe deputatul nostru.

Faptul acesta nu constitue numai o distincțiune personală, ci este de importanță eminentă pentru Români Bucovinei, cari prin discursul d-lui br. Vasilco au avansat în primele șire ale luptătorilor pentru cestiunea națională.

Și cât de firesc este concludiunea acesta, totu-și este nouă de tot, fiind-că în urma vitregilor împregiuurări de până acum, Bucovina cădea aproape afară de sfera românismului.

Lănceđirea națională, care domina în Bucovina, lipsa de legătură cu corpul națiunii, au isolat întru atâta pe Români din Bucovina de Români din țările vecine, încât dincolo de Carpați și mai ales în regat se lua foarte rar act de esistența noastră, de durerile și bucuriile noastre.

Consecvența acestui fenomen trist este dezvoltarea de tot particulară a Românilor în Bucovina, care în multe privințe nu congrueză cu dezvoltarea fraților noștri din vecini.

Trezirea spiritului național la noi, activitatea politică națională a deputaților noștri și a politicianilor noștri, pîtrunși de conștiința și solidaritatea națională, a adus ródele binecuvântate, că astăzi vedem restituindu-se legăturile firesci între frații de același sânge.

Întreaga pressă română de peste munți și din regat a relevat în termenî caldi atitudinea deputaților noștri și importanța Românilor din Bucovina pentru întreaga cestiune națională.

Urméză acum, ca ideile și sentimentele puse în circulațiune prin sulevarea cestiunii naționale în delegațiunii, să nu rămână dorințe seu esplosiuni momentane fără consecvențe, ci se restituie contactul stabil și reciprocitatea tuturor Românilor în lupta pentru lumină și adevăr.

Urméză, ca frații, cari aproape ne-au uitat, să-și îndrepte mai intensiv privirile asupra Bucovinei și să stea întru ajutor cu fapte și sfaturi Românilor, cari încă au o pozițiune interioară de tot dificilă.

De sine înțeles, aici nu póte fi vorba de un amestec politic în afacerile noastre interioare, căci acesta este contra convingerii noastre și contra firei luptei noastre. Tocmai ast-fel, precum nu căutam nici noi a ingera în politica interioară a regatului său a părții de dincolo de Leitha a monarhiei, vom protesta și noi energic contra ori-cărui amestec ilicit în afacerile noastre interne.

Avem însă trebuință de sprigin moral în lupta pentru naționalitate. Numărul nostru relativ mic față de străinii, cari ne cotropesc, pozițiunea noastră izolată, pécatele trecutului, lipsa culturii naționale sunt atâte momente, cari ne au slăbit, încât astăzi nu putem desfășura acea forță, care ni-s'ar cuveni, ca singurii purtători ai caracterului național-istoric al acestei țări-șóre.

În lupta pentru ștergerea pécatelor din trecut și redobândirea pozițiunii ce ne compete în urma importanței și trecutului nostru, avem trebuință de sprigin moral al tuturor Românilor, căci numai astfel va dispăre credința, că stăm aici singuri, izolați și dați pradă străinismului, care năvălesce avid asupra pământului nostru, sugându-ne sângele din vine și méduva din óse.

Ér salvarea românismului în Bucovina însemnă nu numai salvarea unui șfert de milion de suflete românesci, ci însemnă între împregiuurările de astăzi mântuirea unei pozițiuni de mare importanță pentru întreaga cestiune națională.

Lupta dintre Cehi și Germani.

Inimicițiunile între Cehi și Germani cresc într'una. Aceste două popóre se răboiesc nu numai în parlament, ci și afară de parlament, ba s'a întâmplat, cum scim, în timpul din urmă, ca ura ce-o nutresc unul față de altul, să degereze în fapte regretabile. Étă un cas recent:

La 12 l. c. Cehii din Moravia au ținut o mare adunare populară în Brünn, în care au serbătorit memoria istoricului Francisc Palacky. Tot-odată — după cum asigură o scire telegrafică din capitala Moraviei — ei au protestat contra planului de a-se înființa o universitate germană în Brünn.

Adunarea a fost imponent cercetată. Cehii se adunaseră în număr de vre-o 50,000.

Germanii au făcut din parte-le contra demonstrația, ca să paralizeze efectul strălucit al adunării și precum se vede, să provóce pe Cehi. În Brünn Germanii sunt în majoritate. Poporația germană eși cu miile pe strade purtând la butonieră flórea de gráu, însemnul irredentei germane. Atâta a fost destul, ca între Cehi și Germani să se nască încăerări. Pe strade au fost adevărate micé bătălii și atacuri sângeróse din cari mulți au eșit răniți și s'au făcut și număróse arestări. Acesta s'a întâmplat înainte de améđi.

Cătră 12 óre sosi în Brünn și Dr. Podlypni, primarul orașului Praga. Germanii auđend de vestea sosirii lui Podlypni, au alergat în număr mare la gară și când primarul s'a dat jos din vagon, ei l'au întâmpinat cu o plóie de pietrii și cu óuê clocite. Agitația luă proporții atât de mari, încât poliția și gendarmeria s'au dovedit incapabile pentru a face ordine; a trebuit dér să fiă recuirită miliția.

După amăzi a fost o adevărată luptă de strade. Germanii au atacat cortegiul festiv al Cehilor, ér Cehii au răspuns prin bombardarea prăvăliilor germane. Primarul din Praga, vădând pericolul în care se află, a părăsit travestit oraşul Brünn. Săra atacurile sângerose dintre Germanii şi Cehii s'au repetat şi abia cu greu i-a succes militei a împrăscia pe turburătorii.

Casul din Brünn a produs senzaţia pretutindeni în Austria. Se aşteptă, că în urma lui pasiunile politice şi de rassă se arunce valuri şi mai furióse în Austria.

In cestiunea congresului naţional al bisericei sârbesci, după cum se scrie din Agram, din nou s'a convocat o conferenţă din partea patriarhului Brancovic. Nu se speră însă să pótă ajunge la vr'un rezultat nici această conferenţă, deoarece Sârbii naţionalişti nu cedeză nimic. După informaţiile foilor unguresci, aceştia vor să se adreseze direct către Maiestatea Sa, cu ignorarea guvernului din Budapesta, pentru a ruga pe monarch să hotărască însu-şi în cauză, se'nţelege, într'un chip, ce n'ar consuna cu intenţiile ministrului-preşedinte Banffy. Se dice, că în conferenţa convocată de Brancovic se va şi face o propunere formală în sensul acesta. Propunerea o va face baronul Jivkovic, conducătorul Sârbilor radicali, care va insista pentru trimiterea unei deputaţiuni la monarch, ca să-l róge a convoca congresul.

Asociaţiunea naţională aradană.

(Coresp. part. a „Gazetei Transilvaniei.”)

Arad, 1 (13) Iulie, 1898.

Erî la orele 11 a. m. s'a ţinut adunarea generală a Asociaţiunii naţionale aradane sub preşidul directorului seminarial Augustin Hamsea, după-ce Preşedintele Il. Sa D. Episcop Ioan Meşianu, în urma unei indispoziţiuni, de astă-dată n'a putut conduce în persoană adunarea.

D-nul v.-preş. A. Hamsea în discursul de deschidere a accentuat misiunea sublimă, ce o au societăţile culturale în dezvoltarea popórelor şi în special misiunea, ce o are în mijlocul poporului nostru Asociaţiunea naţională aradană. Constatând mai departe, că împrejurări nedependente de generaţiunea actuală au contribuit, ca activitatea acestei Asociaţiuni de un timp încóce să nu pótă mulţami aşteptările noastre culturale, adauge, că Aradul şi părţile lui locuite de Români reprezintă în dezvoltarea culturală românească momente, cari ne obligă a fi cu o deosebită pietate şi stimă, atât faţă de trecut, cât şi în ceea ce priveşte dezvoltarea noastră intelectuală, şi anume din Comitatul Aradului, din locul de reşedinţă al vechei episcopii a Ienopolei unde s'a pus basă şcolei confesionale româneşti prin metropolitul de pie aducere aminte de Alba-Iulia Sava Brancovic. În Arad s'a introdus sub ierarhia sârbescă prin Episcopul Sinesiu Jivanovic limba română în administraţiunea bisericească şi s'au înlocuit în biserică cărţile slavone, ce se aduceau pe atunci din Rusia, cu cărţi româneşti aduse din Ţera românească. Tot în Arad s'a plămădit şi s'a lucrat cu multă energie pentru despărţirea ierarhică de Sârbii, după-ce la anul 1812, în urma jertfelor de sânge şi de bani, aduse de preoţimea şi poporul român din aceste părţi într'u apărarea ţerii, prin Impăratul şi Regele Francisc I s'a dispus deschiderea celei dintăi şcole româneşti, a vechei preparandii din Arad. Tóte aceste momente, şi altele — şise vorbitorul — ne obligă, ca pe terenul cultural să dezvoltăm a activitate cât mai intensivă, ţinând cont de scumpele reminiscenţe, ce datorî suntem a-le avé faţă de fericiti noştri înaintaşi.

După această se ceteşte raportul general al Direcţiunii Asociaţiunii prin Secretariul Dr. George Proca. Din acest raport se vede, că activitatea Direcţiunii a fost îndreptată cu deosebire la aranjarea finanţelor Asociaţiunii şi că averea Asociaţiunii cu finea anului trecut s'a ridicat la suma de peste 6000 fl., ceea-ce adunarea a luat cu plăcere la cunoştinţă.

Din raportul bibliotecarului, cetit de d-nul Ioan Petrovic, se constată, că biblioteca Asociaţiunii s'a înmulţit în anul trecut cu peste 400 de opuri, cărţi de valoare, donate de Academia Română şi de ereşii reşosatului Dr. G. Popa. În legătură cu această s'a luat concludul, ca biblioteca să se pună la dispoziţia membrilor, atât în localul Asociaţiunii, cât şi împrumutându-se membrilor opuri acasă.

O discuţie viie s'a dezvoltat în urma propunerii d-lui G. Purcariu, ca Asociaţiunea să şi estindă activitatea întru ajutarea şcolelor confesionale şi întru premiarea opurilor bune pentru popor, mai cu semnă de cuprins economic. Această propunere s'a transpus Direcţiunii ca material de studiere cu invitaţiunea, ca pe acest teren să se facă tot posibilul, ér despre rezultat să se raporteze adunării generale proxime.

După această s'a pus la ordinea şilei raportul comisiunii despre scontrarea casei Asociaţiunii, care prin raportorul ei G. Lazar arată, că scontrând casa a aflat cea mai bună ordine, şi propune a-se da casarului Sava Raicu absolutoriul, ceea ce adunarea primesce.

În fine se pune la ordinea şilei alegerea membrilor în Direcţiune, şi se aleg cu unanimitate membrii vechi.

Presidiul constatând, că Adunarea a rezolvit tóte cestiunile avisate la competenţa sa, declară şedinţa de închisă.

Correspondentul.

Din afară.

Anglia şi Rusia. Discuşiunea înfocată din camera comunelor din Londra, despre care am vorbit erî, a atins fôrte simţitor cercurile politice din Petersburg. Diarul de frunte rusesc „Novoie Wremia” scrie un articol remarcabil asupra atitudinii „neastempérate” a Angliei. Fóia rusescă respinge cu un fel de dispreţ suveran ideia de cooperaţiune între Anglia şi Rusia, lansată de Asquit în discursul, pe care l'am schiţat şi noi. „Novoie Wremia” dice între altele, că pe timpul guvernării lui Gladstone era pe aci să isbucnescă un răşboiú anglo-rusesc din pricina dilimitării frontierei din Asia meridională şi că răşboiul Crimeice a fost provocat şi început de un cabinet liberal engles. Dăcă Anglia — continuă organul rusesc — ar dovedi o atitudine agresivă în China, Rusia ar răspunde la timpul său cu acţiune fôrte energică. Diarul rusesc însă crede, că Englesii vor cum-peni lucrul temeinic şi îşi vor pune la inimă lozinea lui Salisbury, după-care în China se află loc pentru tóte puterile — numai în China de nord nu le este permis Englesilor a străbate.

Alegeri în Germania. Câte-va şile numai, şi în Germania se vor începe alegerile de deputaţi pentru cameră. Nu se pótă sci, dăcă guvernul actual va eşi cu mare majoritate. Social-democraţii lucrăză puternic să-şi câştige mai multe mandate. Situaţiunea guvernului e cam dificilă prin împrejurarea, că până acum nu şi a publicat programul electoral şi astfel cetăţenii alegători nu sunt orientaţi asupra atitudinii lui.

Camera francesă are în sfârşit preşedinte. Brisson a cădút şi în scaunul demnităţii de preşedinte va şedé Deschanel. Cabinetul Méline crede, că prin această alegere i-s'a întărit poziţia.

Sporirea flotei rusesci. Din Petersburg se anunţă, că Rusia îşi va spori flota de răşboiu. Până la 1904 s'a va spori cu 8 corăbii pancerate, 15 încruciaşătoare, 3 corăbii train şi 30 torpilorî canoniere. Cheltuelile acestei sporiri fac 194 milioane ruble. În bugetul anului viitor se va lua la aceste cheltueli cu 16 milioane mai mult, ca în 1898.

In Tschan-Tschan, provincia Kwaungtung, lângă Kong-King, a isbucnit o revoltă. Rebelii au cucerit oraşul, au omorit

pe funcţionarii superiori şi pe soţile acestora şi au incendiat edificiul primăriei. Vice-regele din Canton a trimis 1000 de soldaţi la faţa locului.

Evacuarea Tesaliei fiind terminată, negociaşile relative la organizarea autonomiei se vor relua cu activitate. Se crede, că ele vor isbuti în curând la stabilirea unui regim provisoriu, ale cărui principale elemente se vor lua din populaţiunea indigenă.

„Journal de St. Petersburg” dice, că lumea se pótă bucura, că graţie intervenţiunii Europei, afacerea greco-turcescă s'a regulat în mod definitiv.

Se pótă spera acum, că Grecia, privind trecutul ca un vis urit, îşi va îndrepta silinţele spre urcarea finanţelor şi lucrărilor de pace.

Dela Dol.

Din Hida i-se anunţă lui „Egyetértés”, că la 9 l. c. s'a ţinut în Dol investigaşi la faţa locului. Deja diminéta — dice fóia ungurescă — au sosit la Dol vicespanul comitatului Coşocna, conte Stefan Lázár, şi fisol-găbiréul cercului Almaş, Andreiú Sombori, făcând dispozişii, ca cei greu răniţi să fiá transportaţi imediat în spitalul-Carolina din Cluşiú. Cadavrele celor ucişi au fost secţionare, dér nu au fost duse din locul unde s'a comis crima până când trimisul tribunalului nu va fi sosit la Dol. După amiaşii la 3 ore au sosit: judele investigator Bodor L., procurorul Sámi, medicii de tribunal Dr. Kerekes şi Dr. Kenyeres; ér din partea tribunalului militar căpitanul G. Sárpi, locotenentul P. Kozary, juđi, apoi medicii de regiment Attila Szöllösy şi Köblös. Comisia această a început cercetarea.

„Părerile sunt divergente — dice correspondentul fóiei unguresci. — Ţărănimia, care de altfel e fôrte pacinică, cum o susţin această mulţi, s'a purtat liniştit. A promis zălog de bunăvoie pentru vitele, ce voiau să le închidă, şi acesta o promiteau de temă, că dăcă li-se vor grămădi vitele în curtea strimţă a lui Bereczki, vitele se vor bate şi se vor impunge — asta voiau s'o împiedece ţeranii. Proprietarul însă n'a voit să scie nimic de tóte acestea şi a rămas riguros pe lângă închiderea vitelor. Cărta invită în urma această între proprietar şi un ţeran şi o mică vătémare a unui gendarm a pricinuit apoi nenorocirea îngrozitoare. Ordinul grăbit al solgăbiréului, pe basa cărui gendarmeria s'a dus la Dol, dispunea, ca afacerea să fiá rezolvată prin intervenirea notarului comun, care residă în Topa-Szt.-Király, însă gendarmeria — ocolind pe notarul — a sêvşit opera nenorocită dimpreună cu proprietarul şi cu delăturarea antistiei comunale.”

Raportorul fóiei unguresci spune apoi, că morşii au fost înormenţati în tótă liniştea, şi o mică piedecă ar fi făcut numai împrejurarea, că preotul local Gavrilă Cornea n'ar fi voit să-şi înormenţeze, ci a trebuit ca înormenţarea să se facă prin preotul Ioan Popa din Milova şi Murşan din Şomborul-mare.

Acăsta n'o putem crede; n'ar fi avut nici un înţeles, ca preotul local din Dol să refuze înormenţarea celor ucişi.

„Egyetértés” mai adauge: „În urma întemplerii sângerose Iosif Bereczki şi-a transcris întrégă averea pe numele fiului său şi s'a hotărît să se strămute cu întréga-i familiă din comună. Bereczki adevă se teme, că îndată ce se vor depărta gendarmii, Români răşbunători il vor măcelări cu familiă şi nepoţi cu tot. Fiul său s'a şi strămutat cu copii la socrul său în Ciunăfaia. Bêtrâni de asemenea au început cu strămutarea, ei îşi transportă arangeamentul intern în alt ţinut.”

Din lung raport tendenşios publicat de Füg. Hirm. amintim cuvintele: „La provocarea gendarmilor ţeranii şi-au depărtaş vitele de acolo” (de pe trifoiú).

Din tóte aceste apare evident vino-văşia proprietarului şi a gendarmilor, ér de altă parte purtarea liniştită şi inofensivă a poporului.

SCRILE ŞILEI.

— 2 (14) Iunie v.

O nouă invenşiă românească. D-l Traian Barzu, asesor consistorial în Caransebeş, a inventat două maşini de calculat şi un aparat de sticle, cari tóte sunt menite a uşura instituţiunea numerilor dela 1—1000. Maşina primă serveşte pentru întuirea numerilor dela 1—10, folosind în loc de bile, cuburi colorate; la maşina a doua unimile sunt reprezentate prin tăblişe de tinichea, şecile prin place de lemn, ér sutele prin prisme de lemn; aparatul de sticle e compus din cuburi de sticle de diferite mărimi şi are de scop a întui descompunerea numerilor fundamentali prin divisiune şi subtragere. D-l Tr. Barzu a obţinut din Budapeşta patentă asupra invenşiei sale, care, după o recesiune publicată de „Fóia Pedagogică”, se arată a fi superióră maşinelor esistente şi fôrte potrivită pentru a conduce pe elevi în mod natural psihologic la câştigarea de idei despre operaţiunea cu numeri.

Catedra limbei şi literaturii române din Budapeşta. Ceea-ce se vestese din Budapeşta, pare aprópe neverosimil. Se dice, că mamelucul lui Banffy, fostul director al gimnasiului din Năséud, este numit profesor la catedra de limba şi literatura română dela universitatea din Budapeşta, catedra neuitatului şi vrednicului Alesandru Roman. Stăpânul şi-a răsplătit astfel sluga credinciosă.

Autonomia catolică. Comisiunea de 9 pentru organizarea autonomiei catolice se va întruni în sala de consiliu a camerei magnaşilor la 20 l. c. sub presidenşia conţelului Iuliu Szapary.

Eraşi vêrsare de sânge. Din Balmazujváros (aprópe de Debrişin) vine scirea despre o nouă vêrsare de sânge comisă de gendarmii. Locuitorii muncitori din Balmazujváros se agitaseră mult din căusă, că un arendaş din comună a luat lucrători străini din alte sate pentru lucrul câmpului. Când o parte din lucrătorii străini sosiră în comună, poporul vădându-i s'a iritat la culme. Se adunară îndată pe piaţă o mare mulţime; doi gendarmii circulau pe strade. Poporul ameninţă şi pótă că prin vorbe bune l'ar fi putut liniştit. Dér n'a fost așa. Gendarmii ocupară loc în pórtă primăriei. Poporaţiunea iritată ameninşând începú se svêrle cu pietri şi bâte; un gendarm a fost lovit. În urma această gendarmul descărcă arma şi glonşul sfredeli tēemple muncitorului Toth, care cădú mort. S'au mai dat două puşcăturî, cari răniră de-asemena pe trei dintre muncitori. O comisie a eşiş la faţa locului, ca se anche-teze faptul.

Gróza de Turci. „Drapelului” i-se comunică următoarele: Cu ocaşia delimitării noiei frontiere greco-turcesci, s'a petrecut un fapt demn de admirat în satul Cuşufiani, singurul punct locuit, cedat Turciei. În actul preliminar al păcei dintre Grecia şi Turcia, elaborat de cătră cele şese puteri, se specifică, că nici un punct locuit nu va fi cedat Turciei cu ocaşia delimitării frontierei, şi toţi se aşteptau ca hotărşirea Europei să fiá sfântă. Din nenorocire însă, când delegaşii puterilor au venit la faţa locului, au găsit cu cale să cedeze Turciei şi satul Cuşufiani, alcătuit din 150 familii, mai tóte de cuşovlahi. Afând sătenii sôrtea ce-i aştepta, a a recădú sub jugul turcesc, au făcut apel la puteri, rugându-le să-şi respecte cel puşin hotărşirile, dér a fost înzadar. Satul a rămas în partea turcescă, graţie insistenşelor Germaniei şi Austriei. Când delegatul militar al Greciei a comunicat locuitorilor decisiunea puterilor, aceştia au început să se vaiete şi să blas-teme cu icónele în mână pe aceia, în cari Grecia îşi incredinţase sôrtea. După aceea s'au dus şi ş-au luat tot ayutul din case, au desgropat osēmintele morşilor din cimitire şi au dat foc satului întreg. Acelaş lucru au făcut şi cu biserică, după ce au luat mai întâi icónele şi clopotul. Guvernul grec a repartisat pe aceşti locuitori în

satul Malacasi și la Calambuca, până va hotărî unde să se fondeze satul „Noua Cufușiani“. Delegatul francez în fața acestei scene a fost foarte adânc emoționat. Țărdele turci au fost nevoiți să întorcă privirea dela scena acesta, nu din cauza emoțiunii, ci de rușine, vedând, că în fața străinilor nise țărani simpli preferau mai bine să-și ardă casele, decât să rămâie sub dominațiunea barbară.

Inundări în Belgia. Din *Bruxella* se anunță, că în partea sudică a Belgiei au fost în zilele din urmă mari inundații, care au nimicit 10 fabrici mari și 11 poduri. Orașul *Angre*, unul dintre orașele cele mai industriale din Belgia, a fost devastat cu desăvârșire de curentele furioase ale apei. Mai mult de 100 omeni și-au aflat mărtea în valuri. Pagubele pricinuite de inundații urcă la 15 milioane franci.

Baritonul Dumitru Popovici debutază de present pe scena operei din Petersburg. Foile din capitala Rusiei sunt pline de elogiul la adresa celebrului artist Wagnerian. Până acuma a debutat în operele: „Walkyra“, „Lohengrin“, „Corabia fantomă“ (Der fliegende Holländer) și „Măestrii cântăreți din Norinberga“.

Un falsificator de atestate La poliția din Budapesta se află între alții și un funcționar cu numele *Dragucza Antal*. Imprejurarea, că a fost tolerat în funcția, deși încă nu-și maghiarisase cu totul numele, dovedește, că s'a bucurat de deosebită grație din partea stăpânilor săi, de sigur pentru bunele servicii ce li-le va fi făcut pōte în calitate de detectiv. Ei bine despre acest favorit al căpitanului poliției din Budapesta s'a adevărit, după cum spune „Magy. Hirl.“, că exercia o meserie nu tocmai cinstită, falsificând tot felul de atestate polițienesci, prin ceea ce își făurise un izvor permanent de câștig. „Dragucza“ este acum arestat pentru falsificare de documente publice.

Universitate în Peking. Din Peking se telegrafiază, că împăratul Chinei a ordonat a-se înființa acolo o universitate după model european. Dignitățile imperiului au fost provocate a-se consulta asupra modalităților privitoare la executarea ordinului împărătesc.

Concert. Măne, Miercuri, în 15 Iunie, va concerta muzica orașenescă în pavilionul casei de tir. Inceputul 1/2 8 ore. Intra-rea 30 cr. Programul concertului este următorul: 1. „Unter der Friedenssonne“, marș de Franz von Blon (nou); 2. Ouvertură la Opera „Die lustigen Weiber von Windsor“ de Otto Nicolai; 3. „Intăia sărutură“, vals românesc de Antonio Cirillo (nou); 4. „Keine Rose ohne Dornen“, cântec de Alex. Krakauer (nou); 5. II Rhapsodie de Liszt; 6. Historische Märsche, poutpuri cronologic de Emil Kaiser; 7. Kaiser-Walzer, de I. Strauss; 8. Vorspiel și Siciliana din opera „Cavalleria rusticana“, de Mascagni; 9. Fantasie din opera „Das Nachtlager von Granada“ de Kreutzer; 10. Regatta-Marsch din opereta „Der Wunderkuabe“ de Taund.

Dela adunarea despărțământului II (Bran) al Asociațiunei.

Despre adunarea generală a despărțământului II (Bran) al Asociațiunei, ce s'a ținut la 7 Iunie n. c. în Poiana Mărului, am mai primit un raport, din care pentru completarea celor publicate în numărul de Duminica trecută, lăsăm să urmeze aci următoarele amănunte:

Zărnești, 10 Iunie n. 1898.

Deși până după 10 ore ploia se repeși de mai multe ori, cu toate acestea din Zărnești plecară în 5 trăsuri directorul Nicolae Garoiu cu membrii comitetului cercual, mai toți membrii ordinari și o parte din membrii ajutători; încă în Zărnești se asociă la aceștia și membrul Nicolae Groșu din Tohanul vechi, care, ca tot-deuna, nu pregetă să participe la această adunare.

În Poiana Mărului sosirăm la 11 1/2 ore, unde fiind serviciul divin terminat, membrii nu mai putură merge și la s. biserică, precum se plănuse. Oșpeții deci își împliniră mai întâiu o plăcută datorie, vizitând pe fruntașii comunei și în specie pe conducătorii acestei comunei, pe preotul Moise Micu și pe notarul Ion Vodă. Dându-se apoi prin tragerea clopotului signalul pentru începerea ședinței, oșpeții, care se mai înmulțiră prin sosirea mai a tuturor membrilor ordinari și ajutători din Tohanul vechi, a d-lui primpretore, Țăr din Bran numai a d-lui Dr. Simion Stoica cu stimata-i soție, — plecară în frunte cu directorul spre școlă, locul destinat pentru ținerea adunării.

Aici așteptau, sub conducerea d-lui preot M. Micu, fruntașii comunei cu o mulțime de bărbați și femei. Preotul în termină aleși bineventă pe directorul, comitetul și pe toți oșpeții, la ceea-ce directorul mulțămind răspunde, că privește această frumoasă primire ca dovadă despre modul, cum știu Poenarii să apretieze cauza pentru care oșpeții au alergat la dânsii, după care între urări de „să trăească“ toți intrarăm în o sală a edificiului școlar.

Acest edificiu s'a terminat numai în anul acesta; pe frontispiciul lui stă bustul „marelui Andrei“, fațada spre sud; cu 2 sale mari și 2 mai mici și încăperi pentru locuința unui învățător, toate deplin corăspundătoare cerințelor legal și igienice. Așezat edificiul în mijlocul comunei, face asupra privitorului cea mai bună impresiune.

Vis-a-vis de școlă se află biserica, așezată prea mică pentru o comună ca Poiana Mărului, precum și o casă bine construită a unui fruntaș comunal; mai în sus casa frumoasă clădită, bine împărțită și cu gust aranjată a preotului Moise Micu; mai la vale multe clădiri solide ale locuitorilor, precum și casa comunală deplin corăspundătoare, în care își are și notarul locuința sa bine întocmită.

Cine a trecut prin această comună pe la 1870 și numai pe la 1890, și ar vedea-o acuma din nou, n'ar pute să nu fi entusiasmă de progresul, ce a făcut această bogată comună sub conducerea tinerilor, dăr energioșilor săi conducători: preotul Moise Micu și notarul Ion Vodă.

Când d-l director Nicolae Garoiu a deschis ședința, sala era formal plină de numărul cel frumos al membrilor ordinari, ajutători, de bărbați și femei din comună.

În vorbirea de deschidere, predată în stil forte popular, directorul arată însemnătatea sărbătorii (fiind a treia de Rosale); din punct de vedere bisericesc accentuă momentul cel mai însemnat, întărirea apostolilor prin duhul sfânt de-a țină strâns la învățăturile lui Christos, și facultatea primită de a pute vorbi *fiă-cărui popor în limba sa* pentru a lăși învățăturile evanghelice. Indemnă pe ascultători a țină și ei strâns la nămul, biserica, școlă și dă-tinele lor strămoșesc; arată, că poporul român numai dela aceia pōte învăța, și numai aceia îl pot învăța, care îi vorbesc în *limba lui română*, că fiind limba unui popor un dar dumnezeesc, poporul are și dătorința și dreptul de a pretinde, ca limba lui să se respecte; arată mai departe, că și scopul Asociațiunei nu este altul, decât a cultiva poporul român în limba sa și totodată îngrijesce și pentru prosperarea lui materială etc.

Sub impresiunea cea bună a acestei cuvântări de deschidere se continuă ședința dela 12 1/2 până la 3 1/2 ore. S'a cetit *raportul comitetului*, din care s'a constatat, că comitetul a făcut toți pașii de lipsă pentru progresul acestui despărțământ, că a organizat în mai multe comune agenturile comunale; Țăr în 2 comune și bibliotecă populară; s'a ales o *comisiune* pentru examinarea raportului comitetului și alta pentru cenzurarea socotelilor și bugetului, înscrierea de membri noi și încasarea de tace.

După această s'a cetit prin autorul Ion Vodă: „*Monografia comunei Poiana Mărului*“. Autorul în stil ușor și popular, a reoglin-dat starea comunei de înainte cu 350 ani, a descris evenimentele mai însemnate, prin

care a trecut comuna, donațiunea Brăncovean, episoade de tot interesante din viața preotului Zecheriu. Nu se pōte spune, ce efect a făcut această monografiă asupra tuturor, dăr cu deosebire asupra Poenarilor, care au văduț trecând pe dinaintea ochilor lor starea comunei dinaintea de acesta cu sute de ani. Lucrarea și cetirea unor astfel de monografii la asemenea ocaziuni e o idee foarte bună și nu se pōte din des-tul recomanda tuturor.

Lucrarea d lui Ion Vodă a fost după merit recompensată prin dese aplause.

(Va urma.)

Literatură.

Luptă pentru drept, de Dr. Rudolf Ihering, traducere de Teodor V. Păcățianu. București, Tipografia Thoma Basilescu (Calea Victoriei 29) 1898. Importanța valoroșei scrieri a renumitului profesor de drept roman Ihering este recunoscută de toate pōrele civilizate. Ea a fost tradusă mai în toate limbile europene și este un merit al d-lui Păcățianu, că a tradus-o și în limba română. Traducerea e făcută într-o limbă plăcută și ușoră. În prefața, cu care însoțesce această traducere, d-l Păcățianu dă, ca esplicare la situația noastră, a Românilor: „Par' că Ihering anume pentru noi a scris cartea sa; par' că... a voit să ne demonstreze, cum trebuie purtată lupta pentru drept, ca să ducă la scop“. — Tiparul e frumos, 86 pag. 8° mic. Prețul unui exemplar 2 lei și 1 fl.

Varietate.

Atentate la viața principilor.

Între anii 1848—1868 s'au făcut o mulțime de atentate contra vieții diferiților domnitori, și nu odată ele s'au sfârșit cu mărtea unuia, sau altuia dintre ei. În 1848 Noemvre s'a încercat un atentat contra principelui de Modena; în 12 Ianuarie 1849 contra domnitorului de tron al Prusiei; în 28 Iunie 1850 Pate Robert a svărlit c'un baston greu asupra reginei Angliei, pe care numai mâna lui Dumneșeu a ferit-o de-o rănire grea. În 22 Septemvre 1852 contra lui Napoleon III se pregătesce o bombă; în 18 Februarie 1853 s'a atentat la viața monarhului Francisc Iosif; în 16 April a aceluiași an Victor Emanuel a scăpat numai ca prin urechile acului de nenorocire, Țăr în 5 Iulie Napoleon III Țărși a fost în pericol de mărte, când voi să mērgă la Opera comică. La 20 Martie 1854 a fost străpuns principele Carol Ferdinand de Parma; în 28 Aprilie 1855 de două-ori s'a pușcat asupra lui Napoleon în Champs Elysée; la 28 Mai 1856 atentatorul Fuegos a pușcat asupra reginei spaniole; la 8 Decemvre a aceluiași an un soldat a atacat pe regele Ferdinand II de Neapol. La 1857 și 1858 Țărși Napoleon III a fost luat la ochi; odată de atentatorul Tibaldi și a doua-ora în 14 Iunie 1858 de faimosul Orsini. În 14 Iulie 1861 un tiner din Baden a pușcat asupra regelui Prusiei și în 18 Decemvre a anului viitor (1862) un tiner din Atena a atacat pe regina Greciei. La 24 Decemvre 1863 un fanatic și-a ridicat Țărși arma asupra lui Napoleon; în 6 Aprilie 1866 Karakasov a comis atentatul contra Țărului Rusiei, Țăr în 1867 s'a întemplat renumitul atentat al lui Berezovsky contra Țărului la espoziția din Paris.

Cel mai grozav însă dintre toate atentatele a fost cel dela 10 Iunie 1868, comis în parcul dela Topcider contra vieții principelui Mihail al Serbiei. Acestui atentat i-a căduț jertfă nu numai principele, ci și o tineră și frumoasă fată, Anka Constantinovici, nepōta principelui. Principele se plimba în ziua nenorocirei, la 5 ore d. a. în grădina Topcider, la braț cu nepōtă-sa și alături mergeau adjutantul sēn Garasanin, apoi Catinka Constantinovici, Tomjana mătușă principelui și un lacheu. La o întorsătură a drumului trei omeni le eșiră înainte, care salutară pe principele. Principele a resalutat, însă în momentul acesta două glōnțe de pușcă l'au ajuns din spate, unul în cap, și căduț jos mort. Anka se plecă asupra-i, însă ucigașii îi trimiseră și

ei un glōnte, care o omorî. Unul dintre ucigași mutilă grozav c'un handjar cadavrul principelui, mai ales fața și mâinile și-i făcū 17 rani. Pe Garasanin îl ajunseră trei pușcături și cu brațul sdrobot căduț jos. Frumōsa Catinka de asemenea fū ajunsă de trei glōnțe și rănită; Tomjana însă n'a fost ajunsă de glōnțe, de asemenea nici servitorul. Aceștia alergând dădură alarma, toți căuț aușiră au alergat la locul sinistrului, unde însă nu aflară decât cele două cadavre și pe adjutantul rănit.

Principele Mihail a fost cel mai iubit principe al poporului sērbesc; uciderea lui se atribue unei intrigi politice.

SCRIRI ULTIME.

Viena, 13 Iunie. Președintele parlamentului a primit ađi un rescript al contelui Thun, care avisază, că *Majestatea Sa monarhul a amānat sesiunea „Reichsrath“ului pe timp nehotărît.*

Viena, 13 Iunie. Foile de sēra constată unanim, că amānarea „Reichsrath“ului este o surprindere — însă la alt mijloc nu se putea cugeta în actualele împrejurări. Partidele germane sfătuesc pe guvern, să retragă ordonanțele de limbă. Rescriptul despre amānarea „Reichsrath“ului a fost predat mai întâiu de-un gen-darm din Burg vice-președintelui *Lupul*. În unele cercuri amānarea se esplică, ca o retragere a guvernului dinaintea minorității.

Viena, 13 Iunie. Comisiunea ungară pentru cvotă a declarat, prin rostul lui Coloman Széll, că *nu pōte primi raportul comisiunei austriace, care pentru Ungaria stabilește 38.5 procente.* Se crede, că comisiunile nu se vor mai întruni până în Septemvre.

New-York 13 Iunie. Din Washington i-se telegrafieră lui „New-York Herald“, că *Manilla a capitulat; nu se scie însă, că înainte de-lui Dewey, ori a rēscuților.*

DIVERSE.

O flōre care își schimbă colorile În provincia Oaxaca din Mexico esistă o flōre unică în felul său, care își schimbă colorile foarte regulat de mai multe ori pe Țăr. Albă dimineța la orele 6, ea se înroșesce puțin câte puțin potrivit cu suirea sōrelui pe cer, și când sōrele ajunge în zenit, adecă la amēdă, e foarte viie. Apoi progresiv, ea capătă o colōre violetă și la orele 6 sēra devine albastră închis. În timpul nopții ea devine albă, pentru a se roși din nou când sōrele apare la orizont. Mexicanii numesc flōrea acesta foarte rară „albastru-alb-roșu“. Ea nu dă parfum, decât o oră și două pe Țăr, când e cu desăvârșire roșie. După cum se vede, flōrea acesta pōte servi și ca cēsornic... într-o grădină.

Sarea mării. Statisticianii învățați au constatat, că în toate mările și oceanele se află 90,000,000,000 milioane tone de sare. Numărul acesta este aprōpe inespimabil și nu prea face impresiă asupra noastră. De aceea vom spune, că cantitatea de sare cuprinsă în această cifră este atât de colosală, încât s'ar pōte acoperi cu ea întreg uscatul, formând un strat de 1000 picioare, și tot ar mai rămāne destulă sare din ea.

Proprietar: **Dr. Aurel Mureșianu.**
Redactor responsabil: **Gregoriu Maior.**

Medic român în Karlsbad.

Medic universal
Dr. Nicolae Comșa.
KARLSBAD,
Weinhaus, Sprudelgasse.

Cursul la bursa din Viena.

Din 13 Iunie 1898.

Renta ung. de aur 4%	121.15
Renta de corone ung. 4%	99.—
Impr. cail. fer. ung. in aur 4 1/2%	119.—
Impr. cail. fer. ung. in argint 4 1/2%	100.10
Oblig. cail. fer. ung. de ost. I. emis.	119.75
Bonuri rurale ungare 4%	97.—
Bonuri rurale croate-slavone	97.75
Impr. ung. cu premii	158.—
Losuri pentru reg. Tisei si Seghedin	139.50
Renta de argint austr.	101.85
Renta de hartie austr.	101.80
Renta de aur austr.	121.35
Losuri din 1860.	141.54
Actii de-ale Banței austro-ungarã	913.—
Actii de-ale Banței ung. de credit.	401.95
Actii de-ale Banței austr. de credit.	359.25
Napoleoniori	9.52
Mãrci imperiale germane	58.82 1/2
London vista.	120.—
Paris vista	47.50
Rente de corone austr. 4%	101.50
Note italiene.	44.32 1/2

Cursul pieței Brașov.

Din 14 Iunie 1898.

Banecota rom. Cump.	9.48	Vënd.	9.50
Argint român. Cump.	9.44	Vënd.	9.46
Napoleoniori. Cump.	9.50	Vënd.	9.51
Galbeni Cump.	5.65	Vënd.	5.70
Ruble Rusesi Cump.	127.—	Vënd.	128.—
Mãrci germane Cump.	58.50	Vënd.	58.70
Lire turcesci Cump.	10.70	Vënd.	10.75
Scris. fonc. Albina 5%	101.—	Vënd.	102.—

Nr. 7115—1898.

Publicațiune!

referitoare la examinarea budgetului ulterior statorit pe lângă budgetul orășenesc pro 1898.

Din considerațiune, că suma de 39975 fl. 39 cr. aflată cu încheierea anului 1897, ca parale disponibile în cassa orășenească și depuse spre fructificare în institutul de păstrare din loc, se vor întrebuița în decursul anului 1898 parte pentru procurarea hydrometrelor, parte pentru acoperirea speselor altor reparatură întehitorea asupra cărora prin budgetul an. 1898 nu s'a luat aici o dispozițiune, s'a simțit acest magistrat necesitat, ca pe temeiul concluseror reprezentanței comunale orășenesci deja luate séu pe temeiul concluseror, cari sunt încă de a se mai lua și în sensul §. 125 al art. de lege XXII din 1886, se compună pe lângă aplicarea amintitei sume un budget ulterior, care în decursul a 15 zile i. e. cu ziua de ađi începând până inclus, 22 Iunie 1898, se află în decursul ore or de birou la oficiul orășenesc economic dela 8—12 ore înainte de prând spre examinare generală. Eventualele observațiuni asupra acestui budget se pot așterne în decursul acestui termen subscrisului magistrat.

Brașov, 7 Iunie 1898.

1—1. Magistratul orășenesc.

LOSURI ale Loteriei de Clasă Reg. Ung.
 pe cât vor fi disponibile se capetă la casa de bancă
NUSSBÄCHER & BEER Brașov (Transilvania).

Prospecte stau la dispoziție.

Numere singuratică din „Gazeta Transilvaniei” a 5 cr. se pot cumpăra în librăria Nicolae I. Ciurcu

Lucrări de legătorie de cărți.

Wilhelm Haydecker
 legător de cărți, și lucrător de galanterii,
 Brașov, Strada Porții Nr. 22.

Recomandă Onoratului public dela oraș și dela sate

Legătoria sa de cărți,

ce esistă de 14 ani cu cel mai bun renume și este mult mărită și din nou arangiată cu 9 mașini diferite.

Se efectueșc tôte lucrările ce cad în sfera legătoriei de cărți, dela cea mai simplă carte de școlă legată, până la cea mai fină legătură de lux în piele, catifea, mătase, pluș, pânză etc. esecutând cât se pôte de bine și de esact.

Avënd lucrătorii de tôte speșia escelent pregătiți, acesta legătoria de cărți pôte se esecute iute și fôrte ieftine tot ce se pôte cugeta mai bun în aceste lucrări.

Lucrări de galanterii, passepartout, cartonage etc. în tôte esecutiunile posibile.

Despărțemânt deosebit pentru legarea cărților comerciale, protocoșelor pentru autorități și oficiilor comunale, cu un personal anume instruit pentru acesta; cel mai durabil și cel mai practic mod de legat.

Tipăresce inscripțiuni pe pantlici de cununii și la stéguri etc.

WILHELM HAYDECKER,
 legător de cărți,
 Strada porții Nr. 22.

Strada porții Nr. 22.

Sosirea și plecarea trenurilor de stat reg. ung. în Brașov.

Valabil din 1 Mai st. n. 1898.

Sosirea trenurilor în Brașov:

Dela Budapesta la Brașov:

- I. Trenul accel-rat (peste Arad) sosesece la 5 ore 7 min. dimineța.
- II. Trenul de persoane la 8 ore dim.
- III. Tr. accel. peste Clușiu la 2 ó. 9 m. p. m.
- IV. Trenul mixt la 10 ore 25 min. séra (acesta dela Budapesta până la Clușiu e tren de persoane, ér dela Clușiu până aici tren mixt)*.

Dela Bucuresci la Brașov:

- I. Trenul mixt, care circulă numai Vinerea dela Predeal, la 5 ore 20 min. dim.
- II. Trenul accel. la 2 ore 18 min. p. m.
- III. Trenul mixt, la 5 ore 20 min. p. m.
- IV. Trenul de pers., la 9 ore 8 min. séra.
- V. Trenul accel. la 10 ore 19 min. séra.

Dela Kezdi-Oșorheiu la Brașov:

- I. Trenul de persoane la 8 ore 25 m. d., (are legătura în St. Georgi cu Ciuc-Szerda și Ciuc-Gyimes).
- II. Trenul de persoane la 1 óră 51 m. p. m (dela prima Iulie pân' la 31 August va avé și acest tren legătura cu St. Georgi cu Tușnadul).
- III. Trenul mixt, la 6 ore 48 m. séra, (are legătura cu Ciuc-Szereda).

Dela Zêrnesci la Brașov (G. Bartolomeiu)

- I. Trenul mixt 6 ore 22 min. dim.
- II. Trenul mixt la 1 óră 12 min. p. m.
- III. Trenul mixt la 8 ore 18 m. séra.

Plecarea trenurilor din Brașov:

Dela Brașov la Budapesta:

- I. Trenul mixt la 5 ore 8 min. dimineța (acest tren merge până la Clușiu ca tren mixt, ér de acolo mai departe ca tren de persoane).
- II. Tr. accel. (peste Clușiu) la 2 ó. 45 m. p. m.
- III. Trenul de pers. la 7 ore 48 min. séra.
- IV. T. accel. (peste Arad) la 10 ore 26 min. séra.

Dela Brașov la Bucuresci:

- I. Trenul de persoane la 3 ore 55 min. séra.
- II. Trenul accelerat (ce vine dela Arad) la 5 ore 14 min. dim.
- III. Trenul mixt la 11 ore a. m.
- IV. Trenul accelerat (ce vine pe la Orad a-Clușiu) la 2 ore 19 min. p. m.

Dela Brașov la Kezdi-Oșorheiu:

- I. Trenul de persoane la 5 ore 19 min. dim. (are legătura cu Tușnad)
- Ciuc-Szereda. 3 ó. 15 m.
- II. Trenul mixt la 8 ore 50 min. a. m.
- III. Trenul de pers. la 3 ore 15 m. p. m. (are legătura cu Iulia Tușnad-Ciuc-Szereda).

Dela Brașov la Zêrnesci (G. Bartolomeiu)

- I. Trenul mixt la 9 ore și 2 min. a. m.
- II. Trenul mixt la 3 ore 18 min. p. m.
- III. Trenul mixt la 9 ore 30 m. séra.

A V I S!

Prenumerățiunile la Gazeta Transilvaniei se pot face și reînnoi ori și când dela 1-ma și 15 a fiă-cărei luni.

Domnii abonati să binevoiască a arăta în deosebi, când voiesc ca espedarea să li-se facă după stilul nou.

Domnii, ce se abonează din nou să binevoiască a scrie adresa amurit și să arate și posta ultimă.

Administraț. „Gaz. Trans.“

Numai

pe ómenii

tineri

ii interesé-ză a scii, că **Injecția Orientală** a Dr. BOITON din Paris după întrebuițarea de câte-va zile lecușese și cele mai învechite suferințe. **Oleiu Santal** și **Balsam Copaive** devine de prisos, de-órece aceste mijlóce strică stomacul și nu vindecă bóla.

Prețul unei sticle BOITON Injecția 1 florin.

Deposit general pentru Ungaria:

Apoteca ZOLTAN BELA Budapesta,

V. Grosse-Kronnengasse Nr. 23. (Ecke Széchényi-platz).

Se află în farmaciile mai mari. Depou principal la farmaoia Carl Schuster in Brașov.

Adresa pentru comande cu posta:

Farmacia ZOLTAN Budapesta.